

РЕШЕНИЕ

№ 6706

гр. София, 26.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 17.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **12415** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Север“ АД“, с адрес: [населено място], [улица], В. Т., кула Е срещу Решение № Ж-656/13.08.2024г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на жалбоподателя са дадени задължителни указания – в 7-дневен срок да коригира предоставената мощност на обект на клиент с аб. № 1413076 в [населено място], местност Ч., като монтира токоограничител тип МАП 3x25А и след изпълнение да представи доказателства за изпълнението.

Твърди се незаконосъобразност на оспорвания акт, тъй като:

КЕВР не е изследвала дали жалбоподателят „ПРЕМИУМ ЛР“ ООД притежава качеството „ползвател на мрежа“ по смисъла на ЗЕ и дали има правен интерес да инициира и участва в производство по смисъла на Раздел Първи, Глава 5 от АПК. Към датата на подаване на жалбата на КЕВР, срокът по договора за наем на туристическа база „А.“ [населено място]/респ. съгласие от собственика на недвижимия имот/, респ. жалбоподателят е изгубил качеството си на ползвател на ел.мрежа. Доколкото по силата на чл.4 ал.2 от ОУ на ЕРП Север е посочено, че клиент може да бъде и друго лице, ползвател на обекта при условие, че собственикът е предоставил писмено съгласие с нотариална форма, то видно от приложеният анекс № 3/12.01.2021г., волята на наемодателя-собственик се простира единствено до отдаване обекта под наем. В

тази връзка за дружеството не е било налице правен интерес да сезира КЕВР. Решенето е постановено при липса на мотиви, като КЕВР единствено е изложило констатации относно вписаната от ЕРП Север АД мощност в становищата за увеличаване и вписаната мощност в един от издадените протоколи от проверки.

Не са изследвани относимите за правилното разрешение въпроси, а именно – наличен ли е договор за присъединяване на обекта в [населено място] м.ст Ч. км мрежата на ЕРП Север АД, с каква мощност е присъединен, не са обсъдени издадените становище за увеличаване мощността, ведно с исканият за стартиране на процедурите, не е обсъдено и заявление от 22.01.2022г. на чието основание дружеството „ПРЕМИУМ ЛР“ ООД е встъпило в договорни правоотношения с ЕРП за посочената от самото дружество предоставена мощност, не са изследвани всички налични доказателства, не са обсъдени възраженията на ЕРП Север АД, както и редът, правата и задълженията, възникнали между страните.

П. ЛР ООД е приел качеството клиент на основание заявление от 22.01.22г., в което са посочени условията при които встъпва в договорни отношения, като договорената и предоставена мощност е бкиловата. М.амгуст 2023г. ЕРП Север установява, че предоставената мощност е надвишена с 10% над договорената за което и клиентът е уведомен надлежно, като при извършена проверка е установен монтиран токоограничител, който не съответства на договорената мощност.

С Решение № ОУ-12/18.09.2022г. КЕВР е приела нови общи условия за достъп и пренос на ел.енергия пред разпределителна мрежа на ЕВРП, в сила от 16.10.2022г. като съгласно чл.20 отг тези ОУ – ЕРП Север АД има правно да ограничи мощността на обекта на клиента до предоставената, тъй като е нарушил договореното в чл.148 и е допуснал надвишване.

Твърди се още, че КЕВР не е разгледала и доказателствата относно иницираните от „ПРЕМИУМ ЛР“ ООД процедури за увеличаване мощността на обекта, в т.ч. исканията за проучване условията за присъединяване, подадени от това дружество и заявената, съществуваща в тях мощност от бкв. Тази мощност всъщност е била приложима и при ползване на обекта от неговият собственик, който не е подавал заявление или извършвал процедура по увеличаване мощността.

Ответната страна – КЕВР изразява становище за несонователност на жалбата по аргумент, аналогични с тези изложени в оспорваният акт, които ще бъдат анализирани в относимата си част по-долу, в настоящото решение.

При извършена проверка съобразно чл.158 от АПК, съдът счита жалбата за редовна – като подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения. Същата е допустима, като подадена от активно легитимирани лица, в срок, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл.159 АПК.

По съществуващото на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка, съдът съобрази:

Процесното решение е постановено от компетентен орган /арг. чл.22 ал.1 т.2 вр. ал.5 от ЗЕ и чл.147 ал.2 от Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката /.

Процесното решение е постановено в писмена форма, като съдържа ясно изложение, както от фактическа така и от правна страна, на възприятието на административния орган, мотивирало постановяването на крайният резултат от производството. В този смисъл акта е постановен в съответствие с изискванията за форма и съдържание.

Относно възражение за допуснато нарушение на производствените правила и при липса на ясно посочване кои доказателства административният орган не е взел предвид или е тълкувал и кредитирал превратно,съдът служебно съобрази:

Конкретното производство е регламентирано в чл.142 и сл. от Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Разпоредбата на чл.144 ал.1 от Наредбата пренася изискването на чл.35 АПК на плоскостта на конкретното производство,като предвижда,че при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея.

В настоящият казус КЕВР е допуснал нарушение на посочените разпоредби,което следва да се квалифицира като нарушение на производствените правила – основание за отмяна на акта. В подкрепа на този извод следва да се има предвид:

На 05.12.2017г. „ПРЕМИУМ ЛР“ ООД сключва договор за наем с наемодател „Съюз на глухите в България“ на туристическа база „А.“,с.Г., обл..В. със срок на договора 31.12.2020г./виж чл.12/, като по силата на чл.31 договорът се прекратява с изтичане на неговият срок,като при невръщане на базата след прекратяване на договора,независимо от основанието за прекратяване,туристическата база се държи без правно основание и са дължи неустойка в размер на 250лв. за всеки ден забава. С анекс № 3 от 12.02.2021г.страните са се споразумяли да продължат действието на договора за три календарни години, считано до 31.12.2023г. Други изменения свързани със срока на договора не са налични.

На тази база следва да се посочи, че по своята същност договорът за наем е неформален договор. Нормата на чл.20 ЗЗД повелява договорите да се тълкуват в съответствие с действителната воля на страните, с оглед целта на договора и в съответствие с обичаите в практиката и добросъвестността. Това позволява да се приеме, че независимо от подписването на посоченият анекс два месеца след изтичане срока на договора и предвидените в него клаузи за назабавно прекратяване с изтичане на срока,действителната воля на страните е той да запази действието си. Именно поради това,повече от месец след изтичането му страните са подписали анекс за продължаване срока, а не са подписали напълно нов договор, каквото би следвало да сторят,ако волята им бе договора да бъде действително прекратен,респ. анекса да се яви безпредметен. По силата на чл. 236 ЗЗД, ако след изтичане на наемния срок използването на вещта продължи със знанието и без противопоставяне на наемодателя, договорът се счита продължен за неопределен срок. В този смисъл и макар срокът по посоченият анекс на договорът за наем да е изтекъл,не са налице основания да се приеме,че са налице прекратени наемни правоотношения,респ. дружеството представлява активно легитимирано лице по смисъла на чл.24 ал.1 АПК и сл.

Тези съображения обаче биха били валидни и следва да бъдат съобразени от КЕВР при ново разглеждане на преписката,едва при несъмнена установеност на наличието на действия между страните приравнени на изпълнение на договор. Индиции за това биха могли да бъдат редица действия на страните, в т.ч. но не само - плащане наемна цена, липса на действия насочени към преустановяване владението на имота и т.н.

Посоченото обстоятелство е съществено предвид възражението на жалбоподателя,че дружеството „ПРЕМИУМ ЛР“ ООД няма качеството на клиент по смисъла на чл.4 ал.2 от Общите условия на ЕРП Север АД/одобрени от КЕВР/,което качество е обуславящо и допустимостта на производството по чл.22 ЗЕ.

Съгласно чл.4 ал.1 от ОУ КЛИЕНТ на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД, по смисъла на тези ОУДПЕЕ, е собственикът или титулярът на вещно право на ползване на обект, който е присъединен към електроразпределителната мрежа съгласно действащото законодателство и се снабдява с електрическа енергия за собствено ползване.

Съгласно чл.4 ал.2 от ОУ КЛИЕНТ на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД по смисъла на тези ОУДПЕЕ може да бъде и друго лице – ползвател на обекта, при условие че собственикът или титулярът на вещното право на ползване на имота е представил писмено съгласие в нотариално заверена форма за това.

Това налага да бъдат изследвани отношенията между с оглед качеството клиент на „ПРЕМИУМ ЛР“ ООД и оттам активната му легитимация по чл.22 ЗЕ,респ. чл.24 ал.1 АПК.

Същевременно,посочените две разпоредби от ОУ съдържат ясно указание – присъединен обект. Видно от данните по цялата преписка,не може да се установи нито кога,нито как е присъединен обекта. И на тази база всички последващи изводи относно мощността,която следва да бъде предоставена,без да е налице яснота относно мощността при която е присъединен и евентуалните и изменения, се явяват голословни.

В рамките на настоящото производство е представен анекс към договора за наем,сключен на 15.03.22г. по силата на който договорът се удължава до 01.06.2027г. Същият анекс е представен за първи път в съдебното производство, не е част от преписката и следва да бъде обект на анализ в рамките на административно-регулаторното производство успоредно с всички установяващи наемно правоотношение доказателства и то - както към момента на подаване на жалбата,така и настъпване на спорните обстоятелства с оглед преценката на наличие на активна легитимация.

Успоредно с това и ако се установи,че процесният имот не се владее или не е бил владян на валидно правно основание, даващо необходимата активна процесуална легитимация с оглед преценката за заварено положение за наемателя в резултат от потенциално прекъсване наемни правоотношения, КЕВР следва да съобрази още,че съгласно чл.26 ал.1 АПК за започване на производството се уведомяват известните заинтересовани граждани и организации освен заявителя. По силата на чл.27 ал.1 АПК с подаването на искането за започване или за участие в производството или с получаване на уведомлението по чл. 26 заявителят, привлечените и встъпилите заинтересовани граждани и организации стават страни в производството по издаване на индивидуалния административен акт. Нормата на чл.34 ал. АПК предвижда,че административният орган осигурява на страните възможност да преглеждат документите по преписката, както и да си правят бележки и извадки или - според техническите възможности Като тази правила намират и обобщаващ израз в нормата на чл.35 АПК съгласно, която индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. В този смисъл и при новото разглеждане,следва да бъде обезпечена възможността за участие на собственика на имота. Обстоятелство,което не е отчетено при постановяване процесното решение.

На следващо място напълно неясно за съдът е как КЕВР достига до извод,че предоставената мощност за обект с аб.№ 1413076 трябва да е 15кв. Дори да е

правилен извода на КЕВР,че ЕРП Север АД не е представила доказателства,удостоверяващи,че предоставена мощност е 6 кв,то следва да бъде даден ясен отговор на въпроса защо и как е определена тази мощност на 15кв. Представените протоколи и извода на КЕВР за възстановяване съществуващо положение сами по себе си са ирелевантни доколкото определящо следва да бъде законосъобразното положение. Приложимата нормативна база не поражда задължение за възстановяване предходното положение,ако същото не е легално определено,каквито доказателства липсват и какъвто анализ КЕВР не е извел никъде по преписката.

Като продължение - изводът, че „предоставената мощност на обекта,съгласно приложения от клиента КП № 6200025/ 24.032.2022г. за проверка на средство за търговско измерване е 15кв,доказващо се от нанесената стойност на трифазния автоматичен предпазител МАПЗх25А“ не може да бъде възприет като извод изграден на базата на реално установени и проверени факти. Всъщност самият жалбоподател ЕРП Север АД също твърди,че предоставената мощност на клиента е надвишена,което е наложило ограничаването и до размера на предоставената мощност. В този смисъл КЕВР е представила едно твърдение като извод,без да го подкрепи с факти,данни или документи. В тази връзка следва още да се посочи, че ЕРП Север АД в своето становище във връзка с искане за присъединяване на по-висока мощност е посочило,че предоставената мощност е бкв, който факт/респ. становище/, също е недостатъчн/о да обуслови изход от спора,като процесно постановеният. Посоченото в становището на ЕРП Север АД би могло да се тълкува единствено като признание на определен факт,който факт обаче КЕВР следва несъмнено да установи, а именно – не колко е била предоставената мощност, а колко трябва да бъде предоставената мощност. Впрочем,както ЕРП Север АД в своето становище,така и дружеството „ПРЕМИУМ ЛР“ ООД в своето заявление за присъединяване са посочили,че предоставената мощност е била бкв. Алтернативно, ако „ПРЕМИУМ ЛР“ ООД счита,че мощността,подлежаща на предоставяне е бкв то напълно неясно е защо КЕВР приема различна стойност. Така, връзка наместо да посочи,че ЕРП Север не е представило доказателства,че предоставената мощност е бкв., КЕВР е следвало да даде изрични указания към установяване процесното обстоятелство.

Всъщност и което е по-съществено нито жалбоподателя е представил каквито и да било доказателства,нито ответника, нито КЕВР е изискал,приел и обсъдил каквито и да било доказателства относно това каква е била предоставената мощност на обекта и въз основа на какъв договор/акт/споразумение е определена тя, така, че да се приеме, че не/е допуснато отклонение от същата и като следствие вече да се анализира това отклонение допустимо ли е през призмата на всички описани – посочени и незавършени процедури по искане за присъединяване при увеличена мощност.Видно от данните по преписката, а и от самото решение на КЕВР – нито една от тези процедури въпреки не е завършена.

Като контрагеза - при новото разглеждане на преписката,КЕВР не следва да кредитира едностранно и вписаните в системата ЕРП Север АД данни относно предоставената мощност за обекта,защото тези вписани данни сами по себе си са вътрешни за дружеството записи и не пораждат никакво действие в отношения с трети лица ако не са подкрепени от актът/договор/ въз основа на който са отразени в системата.

В светлината на посоченото настоящият състав приема, че не са налице основания делото да бъде решено по същество, като допуснатите от КЕВР процесуални нарушения не могат да бъдат санирани в съдебната фаза, където съдът да извърши изначални фактически установявания и да им даде първоначална правна квалификация.

В заключение и при новото разглеждане, КЕВР следва да:

- установи статута на дружеството жалбоподател предвид връзката му с процесният имот, респ. притежава ли същият годно качество клиент и оттам - заявител-жалбоподател към момента на подаване жалбата, при преценка обвързаността на качеството клиент на ЕРП с качеството жалбоподател срещу ЕРП в производството пред КЕВР.

- извърши надлежна преценка засягат ли се или възможно ли е да бъдат засегнати правата на трето лице – собственик на посоченият обект и при положителен отговор – да привлече същото като заинтересован участник,

- да изясни качеството „присъединен обект“ по отношение на процесният имот, а именно – кога, как и при какви условия е извършено присъединяване с оглед подлежащата на предоставяне мощност.

- да установи въз основа на ясни и непротиворечиви доказателства каква е подлежащата на предоставяне мощност на дружеството, респ. въз основа на какви данни се определя тази мощност,

- както и да прецени налице ли са основания за промяна, корекция на тази мощност и какви са тези основания,

- въз основа на което и да прецени дали е налице законосъобразно извършена подмяна на автоматичен предпазител на обекта със следващите от това последици.

Поради това и на основание чл.172 ал.2 предл. второ вр.чл.173 ал.2 от АПК, Административен съд София-град, 74 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-656/13.08.2024г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА преписката по жалба вх. № Е-13-273-77/25.06.2024г. подадена от „ПРЕМИУМ ЛР“ ООД срещу „Е. Север АД“ на КЕВР за ново разглеждане, при спазване указанията по тълкуване и прилагане на закона.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: